

תת"ע 10610/03 - מדינת ישראל נגד מיסרה ג'ابر

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 10610-03-16 מדינת ישראל נ' ג'ابر מיסרה
תיק חיזוני:

בפני כבוד הסגן נשיא יהושע צימרמן
מאשימים מדינת ישראל
נגד מיסרה ג'ابر
נאשימים

החלטה

1. בפני בקשה לחיוב המדינה בתשלום פיצויים לנאשם על פי סעיף 80(א) לחוק העונשין.
2. ביום 14.1.16 נרשם כנגד הנאשם כתוב אישום והזמנה לדין, במסגרת דוח משטרתי שמספרו 40200623987, בגין עבירות תעבורה אשר עבר, והנאשם שוחרר לדרכו. בו ביום בשעה מאוחרת יותר עבר הנאשם עבירות תעבורה נוספת והפעם הנאשם עצר. בסמוך למעצרו הוגשה בעניינו בקשה למעצר עד לתום ההליכים וכן הוגש כתוב אישום 16-01-4582 אשר כלל שני אישומים הכלולים את העבירות אשר בוצעו ע"י הנאשם בשני האירועים המתוארים לעיל ובכללם העבירות המיויחסות לו בדוח 40200623987.
3. הנאשם הורשע בעבירות המיויחסות לו בכתב האישום 16-01-4582 ונגזר דין למאסר בפועל מאחריו סורג וברית לתקופה של 5 חודשים. بد בבד החלו לה坦נהל ההליכים בדוח מס' 40200623987 אשר נפתח כתיק 10610-03-16 הוא התקיק אשר בפני. הדיון הראשון בתיק התנהל כאשר הנאשם כבר היה נתון במאסר.
4. אין חולק כי היה על התביעה להודיע בבית המשפט כי דוח מס' 40200623987 כבר נדון ולבקש מחיקתו ואולם התביעה ברשותה לא עשתה כן. הנאשם לא התיעצב לדין משום שהוא נתון באותה עת במאסר בשל אותן עבירות ולא ידע אודות המשך התנהלות ההליכים כנגדו. בהעדר התיעצבות הוצאה כנגדו צו הבאיה. הנאשם הספיק לשחרר ממשרו בתיק 16-01-4582, ובשל צו הבאיה אשר הוצא, בשל מחדרה של התביעה, עצר והובא למחרת בפני בית המשפט.

5. אין חולק כי מעצר זה נגרם בשל מחדר התביעה כמתואר לעיל. טוענות התביעה כי מחדרה מצומצם שהרי מעצרו של הנאשם נגרם בשל אי תשלום צו הבאיה ואילו היה מפקיד 700 ל' לא היה עצר וממצצם בכך את נזקנו. אני דוחה טענה זו מכל וכל. לא ניתן לזקוף את חסרונו הכספי של הנאשם לטובות מצומצם אחריותה של התביעה. וזאת שהנאשם היה מעודיף להפקיד סכום לא גבוה במיוחד של 700 ל' תחת כליאתו, האם מפני שאין הפרוטה מצויה

עמוד 1

בכיסו נגלה עליו את מעצר השווא ? אילו הנסיבות הייתה מוחקת את כפל האישום מבعد לא היה מצוי צו הבהא, ומזהו יצא הculo בשל המחדל, על הנסיבות לשאת במקו של הנאשם בשל כך. כמו כן צודק הסגנור כי יש לתת משקל לכך שהנאשם נעצר זמן קצר לאחר שחרורו מממסרו על כל עוגמת הנפש הנלוות לכך.

6. הנאשם כאמור נעצר, התקיים דיון בעניינו ביום 29.6.16 והוא שוחרר בו ביום. בהקשר זה אצין כי צודק הסגנור בטענותיו כי הנאשם טען בדיון מיום 29.6.16 כי סבר שנשפט על שני התקאים והיה על הנסיבות לבדוק זאת. יחד עם זאת יש לזכור לחובתו של הנאשם את העובדה כי בית המשפט מסר לו מפורשות כי עליו להתייצב בבית המשפט ביום 11.9.16, אפשר לו לשלם את הפתקה בסך של 700 ₪ עד למועד הדיון ביום 11.9.16 ואולם הנאשם התעלם, לא התייצב ולא הפקיד, ומשכך הוצאה כנגדו צו מעצר. אין אני מקבל את הטענה כי לא התייצב בשל סברתו כי כבר נשפט בגין תיק זה. בית המשפט הורה לו מפורשות להתייצב וכל עוד לא ניתנה החלטה אחרת היה על הנאשם להתייצב. לא מן הנמנע כי אילו היה מתיצב ביום 11.9.16 הסוגיה הייתה מתבררת במועד זה, ודאי שלא היה מצוי צו מעצר, והבושא ועוגמת הנפש היו מנעו. לפיכך אין לזכור רכבי נזק אלו, אף אם התקיימו, לחובת הנסיבות. מעבר לומר אצין כי לא הובאו אסמכתאות לנזקים נוספים כגון המוצאות בביתו ואי יציאתו לעבודה.

7. לסיכום של דברים, לנוכח כל האמור ו בשל שהייתו של הנאשם במעצר שווה מיום 28.6.16 ועד ליום 29.6.12 ובנסיבות המתוארות לעיל, אני פוסק הוצאות לטובת הנאשם בסך של 3000 ₪. ההוצאות ישולמו תוך 60 ימים מהיום.

8. בשולי הדברים אוסיף כי לאחרונה מתרחשות, לא אחת, תקלות מעין אלו, בשל צרוף אישומים בנסיבות דומות, ותטיב הנסיבות אם תבחן היבט התנהלותה זו.

ניתנה היום, ג' שבט תשע"ז, 30 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.

מצורחות תשליך ההחלטה לצדדים.